

Sobota, 19 września 2015 r.

1 Tm 6, 13-16; Łk 8, 4-15

Nasza relacja z duszpasterzami

Marzeniem każdego duszpasterza jest to, by siane przez niego ziarno trafiło zawsze na żyzny grunt i przynosiło owoce. Wielu księży stawia sobie pytanie, od czego zależy skuteczność ich duszpasterskiego oddziaływania. Przeżywając kolejny, piąty już Tydzień Wychowania w Polsce w czasie rozważań podejmowanych podczas Mszy świętych w ciągu ostatnich kilku dni, zastanawialiśmy się nad naszymi relacjami z osobami, które Bóg stawia na drogach naszego życia. Kluczowe dla naszej refleksji było słowo „relacja”. To pojęcie ma też kluczowe znaczenie dla całego duszpasterstwa. W dokumencie końcowym V Konferencji Episkopatów Ameryki Łacińskiej i Karaibów, znanym pod nazwą „Dokumentu z Aparecidy”, którego wskazania, stają się ważnym światłem rozjaśniającym w obecnym czasie drogi Kościoła, zwraca się uwagę, że „wierni poszukują wspólnot chrześcijańskich, w których będą przyjęci jak bracia i poczują się docenieni, zauważeni i włączeni do Kościoła” (Dokument z Aparecidy 226). Warunkiem owocnego duszpasterstwa jest zawiązanie braterskich relacji pomiędzy wszystkimi członkami wspólnoty Kościoła.

W czasie jednej z wizytacji katechetycznych, kapłan odwiedzający szkołę słysząc wiele pozytywnych opinii na temat katechety, starał się dowiedzieć, za co dzieci najbardziej cenią swojego księdza. – Po prostu go lubimy. On nas też lubi - padła odpowiedź uczniów.

Patrząc z perspektywy dwustu lat, jakie dzielą nas od dnia urodzin charyzmatycznego pedagoga – ks. Jana Bosko jesteśmy pełni podziwu dla jego wizji wychowania, która sprawdziła się nie tylko w jego czasach, ale i dziś nie traci niczego ze swej aktualności. Warto przytoczyć słowa tego Świętego Wychowawcy: „Kto chce być kochanym, musi dać poznać, że kocha. Kto zaś wie, że jest kochany, kocha; a kto jest kochany, osiągnie wszystko, zwłaszcza od młodzieży” (św. Jan Bosko, List z Rzymu, 10 maja 1884 r.)

Niech te słowa posłużą jako myśl zamykająca V Tydzień Wychowania w Polsce i otwierająca serca wszystkich wychowawców i wychowanków – nawzajem na siebie i na Tego, który cały jest Miłością i źródłem Miłości.

Modlitwa wiernych

Dziękując za czas V Tygodnia Wychowania w naszej Ojczyźnie, prosimy Boga, sprawcę tego, co dobre w naszych sercach o jego obfite owoce:

1. Dziękujemy Ci za pasterzy Kościoła, których nam posyłasz. Prosimy, byś obdarzył ich wszystkimi potrzebnymi łaskami. *Ciebie prosimy...*
2. Dziękujemy Ci za naszych rodziców. Spraw, by wszystkie matki i ojcowie dzięki Twej łasce mogli cieszyć się owocami swej rodzicielskiej troski.
3. Dziękujemy Ci za wszystkich nauczycieli i wychowawców, których postawiłeś na drodze naszego życia. Prosimy Cię w intencji osób zaangażowanych w pracę polskiej szkoły – błogosław wszystkim ich wysiłkom.
4. Dziękujemy Ci za naszych katechetów – księży, siostry zakonne, katechetki i katechetów świeckich. Uczynź ich skutecznym narzędziem Twej miłosiernej miłości.
5. Dziękujemy Ci za wszystkich, którzy pomogli nam w procesie wewnętrznego wzrastania – za nasze rodzeństwo, dziadków, dalszych krewnych, przyjaciół. Obdarz ich swoim błogosławieństwem, a zmarłym daj życie wieczne.
6. Dziękujemy Ci za kończący się dziś czas refleksji i modlitwy w intencji dzieła wychowania w naszej Ojczyźnie. Pozwól nam wszystkim skorzystać z jego owoców i na miarę naszych możliwości podjąć troskę o kształtowanie serc ludzi w duchu prawdziwych wartości.

Panie, nasz Boże, wszystko, co dobre ma swoje źródło w Tobie i zmierza do Ciebie. Bądź uwielbiony za łaskę, którą codziennie nas obdarzasz. Niech dzięki jej działaniu ludzkie starania okażą się owocne i przyczynią się do pomnożenia dobra na świecie. Tobie wszelka cześć i chwała na wieki wieków.